

ACTA GENERALIS VIII. SYNODI.

finam (inquit) suscipimus synodum, quæ maiores suos sequuta, Nestorium impium ac eius scelestissima dogmata sectamq; damnauerat. Siquidem igitur ea ratione Nestorius fuerat damnatus, sequitur, vt hi, qui ea omnia, quæ in symbolo sunt inclusa, profiteantur, nequaquam debeant cõdemnari: verum hi tantum, qui a symbolo diuersa sentiant: quandoquidem diuersitas dogmatum solummodo prohibetur. Sed sextæ synodi decretum iterum recitetur. Nunc enim ecce symbolum in primis susceperat, dein Ephesinũ, postea vero decreuerat, postremo autem interdixerat. Vnde vestra ex sententia sequeretur, eos, qui ipsius synodi decretis, nedum, qui symbolo addiderint, prophanos esse.

Mar.
Iul. card.

¶ Breuitatim studentes ipsi, definitiones huiusmodi recitare nolimus.

¶ At plurimum ad nos spectare videtur. Nemo enim crederet eos sub anathemate esse, qui eiusmodi definitionum fuerant auctores, quæ non in symbolo celebrantur. Sed magna inter hos libros discrepantia esse videtur. Nam in Constantinopolitano symbolo, quod ab Ephesina & Chalcedonenſi synodo constat citatum fuisse, neque deum deo, neque de cœlis, legitur in hoc libro. Operæpretium igitur est, hoc in vetustioribus libris inspicere. Est ne ita reuerende pater an non?

Mar.
Iul. card.

¶ Ipsi sane symbolum celebramus, quod scripturæ relictum fuerat: Si autem inter vos talis controuerſia est, vos videritis. ¶ Hic non est scriptum, de cœlis. In margine autem ita legitur, nota Græcõs qui celebrant, de cœlis.

Ruth.
Iul. card.
Ruth.

¶ Num vos de cœlis non celebratis? ¶ Id ipsi celebrare solemus.

¶ Ergo conuenimus, quemadmodum in nostris libris est scriptum. Vnde autem vestra hæc ambiguitas orta fuerit, ignoramus. Siquidem igitur sic ab omnibus celebratur, quemadmodum in nostris ac vetustissimis libris legitur, nullam ipsi tenemur reddere rationem, cur in libris vestris discrepantia sit. ¶ Hæc ideo protuli, vt ostenderem id ad di symbolo potuisse, quod non esset alienum a ratione: vt constat, post Ephesinũ interdictum, accessionem congruam ad symbolum factam fuisse. ¶ Sed neque ex sextæ synodi inhibitione, præstantissimi, patres, potestis nos merito inculcare: quandoquidem ipsa synodus de alia tantum fide, diuersoq; symbolo sentiebat. Ipsi vero (vt supra multis ac fortissimis argumentis probauimus) non aliam fidem colimus, neque diuersum symbolum celebramus. Nunc ad Agathonis literas veniamus: quas iterum, obsecro, recitetis. Sententia nostra, patres amplius, literis his confirmatur. Huic vni summo studio (inquit) incumbentes, vt nil prorsus eorum minuat aut mutetur, aut quicquam ipsis addatur, vix omnia in verbis atque sententijs eadem permaneant. Et infra: Constanti animo sumus, vt de creta a catholica & apostolica sede nobiscum pro fide tradita, seruemus atque colamus.

Iul. card.

Andr.

Satis est ergo, vt in sententijs, hoc est, in significatione & intelligentia, rata maneant: iuxta illud Apostoli: Corde creditur ad iustitiam, Fides autem non solum in mente, verum etiam in confessione consistit, quæ quidem non nisi verbis fieri potest. Porro quoniam apud Aristotelem, voces sunt earum, quæ sunt in anima, passionum notæ, animorum videlicet affectus significantes: idcirco quid quisque profiteatur, intelligi bene non poterit, nisi verba menti conueniant, vt exemplari exemplum. Bene ergo credimus non licere, verba rationi contraria, vel diuersam significantia fidem, apponere symbolo. Paulo vero supra probauimus, declarationem ad perfectam intelligentiam pertinentem, non esse vetitam. Agathon igitur summus pontifex verba diuersam tantum fidem significantia prohibuerat. ¶ In Agathonis symbolo, patres optimi, nonnulla sunt verba, quæ Constantinopolitano symbolo, multis alijs ablatis, is addiderat. Nam absultus quidem hæc, & in vnum dominum Iesum Christum, & ex patre natum ante omnia secula, nec non lumen de lumine, deum verum de deo vero, genitum, non factum. Hæc autem additio debet nuncupari: quæ declaratio (vt sæpe ac sæpius dictum est) nullis præscriptis legibus prohibetur. Siquidem igitur Agathon licuerat Constantinopolitano symbolo non minus addere, quam ab eo verba plurima auferre, non tamen propterea ipsum accusatis, cur nos parum huius additionis, ex filio, qui verum significat, tam vehementer arguitis?

Romañ. 10. b

Iul. card.

¶ Probatis ergo & innocentiã nostra ex his, quæ diximus, explorata est, ac nos immerito a vobis inculcari. Nunc autem ad septimam synodum venimus, cuius in primis symbolum recitetur. ¶ Maxima librorum nostrorum discrepantia videtur esse. Nam in nostro vetustissimo scriptum est, ex filioq; in vestro autem minime. Sed de hoc aliàs,

Andr.

Iul. card.

¶ Probatis ergo & innocentiã nostra ex his, quæ diximus, explorata est, ac nos immerito a vobis inculcari. Nunc autem ad septimam synodum venimus, cuius in primis symbolum recitetur. ¶ Maxima librorum nostrorum discrepantia videtur esse. Nam in nostro vetustissimo scriptum est, ex filioq; in vestro autem minime. Sed de hoc aliàs,

¶ Symo